



ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Slavomíra Nováka a soudkyň Mgr. Jany Jurečkové a Mgr. Andrey Veselé ve věci

žalobce

KAM NA PARDUBICKU s. r. o., IČ 62027361
se sídlem Ráby 38, 533 52 Ráby
zastoupena Mgr. et Mgr. Michalem Bouškou, advokátem
se sídlem Teplého 2786, 530 02

proti
žalovanému

Ministerstvo průmyslu a obchodu
se sídlem Na Františku 32, 110 15 Praha 1
zastoupeno JUDr. Tomášem Hlaváčkem, advokátem
se sídlem Kořenského 1107/15, 150 00 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2021, č. j. MPO 100727/2021

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 1. 2021, č. j. MPO 100727/2021, se ruší a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 11 228 Kč.

Odůvodnění:

I.

Základ sporu

1. Žalobce podal dne 2. listopadu 2020 k Ministerstvu průmyslu a obchodu, coby poskytovali dotace, žádost o dotaci vedenou pod registračním číslem: 2022000063 a spisovou značkou MPO 617063/2020 (dále též jen „žádost“). Učinil tak v návaznosti na poskytovatelem dotace dne 15. října 2020 vyhlášenou Výzvu č. 2 k Programu podpory podnikatelských subjektů v oblasti kultury postižených celosvětovým COVID 19 způsobeného virem SARS-CoV-2 „COVID – KULTURA“ (dále též jen „výzva“).
2. Ministerstvo průmyslu a obchodu dne 28. ledna 2021, č.j. MPO 100727/2021, rozhodlo o podané žádosti tak, že: *„žádost o podporu podaná v rámci výzvy č. 2 k Programu podpory podnikatelských subjektů v oblasti kultury postižených celosvětovým COVID-19 způsobeného virem SARS-CoV-19 „COVID – KULTURA“ se zcela zamítá“*. Zákon č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“), přitom vylučuje v řízení před správními orgány použití řádných opravných prostředků (§ 14q odst. 2) a nezbyvá tak než se vůči zjevně nezákonnému rozhodnutí přímo bránit u správního soudu.
3. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu, kterou výše uvedené rozhodnutí napadl v celém rozsahu.

II.

Obsah žaloby a vyjádření žalovaného

4. První žalobní námitkou žalobce brojí proti nedostatečnému odůvodnění napadeného rozhodnutí.
5. Žalovaný ve svém rozhodnutí toliko konstatuje, že žalobce nesplňuje podmínky dle bodu č. 4 a následující paragrafy výzvy, aniž by ovšem – a to dle žalobce ve zjevném rozporu s ustanovením § 68 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů – konkrétně uvedl, jak k uvedenému závěru došel.
6. Z odůvodnění a z nahlížení do spisu je podle názoru žalobce patrné, že jediným podkladem, z kterého mohl žalovaný učinit závěr o tom, že žalobce nesplňuje podmínky bodu č. 4 a následující paragrafy výzvy, je sama žádost, aniž by ovšem bylo zřejmé, z jakých konkrétních údajů v žádosti vycházel, jakým způsobem je hodnotil a jakými úvahami se při tom řídil.
7. Žalobce dále v žalobě uvedl, že ač to z napadeného rozhodnutí nevyplývá, z následné emailové komunikace s projektovou manažerkou MPO, z 8. února 2021 (příloha žaloby) se jeví žalobci, že žalovaný došel k závěru, že žalobcem provozovaná činnost představuje činnosti galerie či muzea, kterým lze poskytnout dotaci toliko na organizaci a pořádání

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

jednorázových kulturních akcí. Takový závěr ovšem neodpovídá reálnému stavu, což by žalovanému muselo být jistě zřejmé v případě, pokud by náležitě zjišťoval skutkový stav.

8. Činnost žalobce svým obsahem nenaplnňuje zákonné vymezení pojmu muzea či galerie ve smyslu ustanovení § 2 odst. 4 zákona č. 122/2000 Sb., o ochraně sbírek muzejní povahy a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Žalobce nespravuje ani žádnou sbírku muzejní povahy.
9. Zatímco činnost muzea podle § 20 zákona č. 122/2000 Sb. není živností, žalobce je podnikatelem, který produkuje zážitkové programy na základě živnostenského oprávnění „*provozování kulturních, kulturně-vzdělávacích a zábavních zařízení, pořádání kulturních produkcí, zábav, výstav, veletrhů, přehlídek, prodejních a obdobných akcí*.“ Žalobce proto ani nezaměstnává v pracovním poměru vědce (muzejní pracovníky), ale vystudované umělce (konzervatoristy), a spolupracuje s řadou mezi veřejností více či méně známých umělců (viz dále). Pročež má žalobce za to, že podmínky výzvy splňuje.
10. Nadto žalobce upozorňuje, že v souladu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 4. 2017, č.j. 2 Afs 142/2016–32, případný nejednoznačný výklad dotačních pravidel nelze klást k tíži příjemce dotace, a je to tedy poskytovatel dotace, který musí nést následky případné nejednoznačnosti jím stanovených pravidel.
11. Žalobce dále napadá nesprávný procesní postup žalovaného. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalobci jeví, již jen s ohledem na označení rubriky pod bodem 4 výzvy „Oprávnění žadatelé“, že důvodem zamítnutí žádosti je ta okolnost, že žalobce nespadá do okruhu oprávněných žadatelů o dotaci, jak je to vymezeno ve výzvě k podání žádosti. V takovém případě měl ovšem dle žalobce žalovaný postupovat v souladu s ustanovením § 14j odst. 4 písm. b) zákona o rozpočtových pravidlech, a měl tedy řízení o poskytnutí dotace usnesením zastavit z důvodu, že žalobce není oprávněným žadatelem o dotaci ve smyslu výzvy k podání žádosti. Pokud by se výluka z možnosti uplatnit opravné prostředky ve smyslu § 14q odst. 2 rozpočtových pravidel týkala toliko meritorních rozhodnutí, pak by se proti takovému usnesení mohl žalobce v souladu s ustanovením § 76 odst. 5 správního řádu odvolat. V důsledku chybného procesního postupu ovšem o možnost hájit účinně a v adekvátní okamžik svá práva přišel. Pakliže by důvodem zamítnutí žádosti byla její vada, měl jednak žalovaný v souladu s ustanovením § 14k odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech vyzvat žalobce k odstranění takových vad – neboť ve výzvě (str. 17) takový postup výslovně předpokládá, a je tak naplněna podmínka ustanovení § 14k odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech – a jednak mělo být řízení v případě nenapravení vady usnesením zastaveno, a nikoliv meritorně rozhodnuto o zamítnutí žádosti.
12. Žalobce též vytýká, že mu nebylo před vydáním rozhodnutí umožněno vyjádřit se k podkladům řízení, přičemž v této souvislosti cituje nález Ústavního soudu ze dne 3. 3. 2005, sp. zn. II. ÚS 329/04.
13. Pochybnost o řádnosti vedení správního řízení o poskytnutí dotace vzbuzuje u žalobce i to, že když v souladu s ustanovením § 38 odst. 1 správního řádu požádal dne 3. února 2021 v sídle žalovaného o nahlédnutí do spisu, byl mu (po značné časové prodlevě) poskytnut k nahlédnutí spis sp. zn. MPO 617063/2020, který v rozporu s ustanovením § 17 odst. 1 správního řádu neobsahoval všechna podání (žádost žalobce o prověření žádosti ze dne 10. ledna 2021 odeslaná prostřednictvím informačního systému datových schránek s uvedením

spisové značky), ani soupis všech svých součástí, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy.

14. Žalobce má dále pochybnosti o tom, jakým způsobem byla jeho žádost vůbec posuzována s ohledem na fakt, že přestože dne 10. ledna 2021 zaslal žalobce žalovanému výše zmíněnou žádost o prověření žádosti (o dotaci), a to též (vedle informačního systému datových schránek) prostřednictvím informačního systému žalovaného AIS MPO (jehož prostřednictvím žalovaný komunikoval s žadateli o dotaci), zůstala tato v AIS MPO nejen ke dni vydání napadeného rozhodnutí, ale až do okamžiku podání žaloby, označena jako nepřečtená.
15. Žalovaný se ve svém vyjádření k žalobě omezil toliko na konstatování, že na dotaci není právní nárok, a dále uvedl, že podmínky pro všechny žadatele pak byly stanoveny žalovaným v souladu se zákonem uváděným postupem tak, že výslovně v textu výzvy k předmětnému programu je pro splnění podmínek výzvy potřebné doložit, že se jedná (v posuzovaném případě) o žádost na tzv. kontinuální činnost v kultuře. Žalobce tuto podmínku dle něj nenaplnoval a jeho rozhodnutí je tak správné.

III.

Posouzení žaloby

16. Žaloba byla městskému soudu doručena 26. 3. 2021, a byla tedy podána v zákonem stanovené lhůtě dvou měsíců od doručení napadeného rozhodnutí žalobci. Městský soud v Praze napadené rozhodnutí v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal v rozsahu žalobních bodů, přičemž podle § 75 odst. 1 s. ř. s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který zde byl v době rozhodování správního orgánu.
17. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí podle § 65 s. ř. s. v mezích žalobních bodů a při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 a 2 s. ř. s.).
18. Dle § 76 odst. 1 písm. a) s. ř. s. „Soud zruší napadené rozhodnutí pro vady řízení bez jednání rozsudkem pro nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí.“
19. Podle § 68 odst. 1 s. ř. správní orgán uvede v odůvodnění rozhodnutí „důvody výroku nebo výroků rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se správní orgán řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s návrhy a námitkami účastníků a s jejich vyjádřením k podkladům rozhodnutí.“
20. Podle rozhodnutí Nejvyššího správního soudu z 9. 6. 2004, č. j. 5 A 157/2002 – 35 k nepřezkoumatelnosti přihlíží soud ex officio, k jejímu vyslovení soudem tedy není třeba, aby jí žalobce uváděl jako žalobní důvod.
21. Žalovaný odůvodnil napadené rozhodnutí toliko jedním odstavcem v tomto znění: „Žádosti není možné vyhovět, protože nesplňuje podmínky dle bodu č. 4 a následující paragrafy Výzvy č. 2 k Programu podpory podnikatelských subjektů v oblasti kultury postižených celosvětovým COVID 19 způsobeného virem SARS-CoV-2 "COVID - KULTURA", který stanovuje oblast, která bude podpořena, tj. kontinuální činnost v oblasti kultury, vč. výčtu uznatelných výdajů, které jsou navázány na daná živá vystoupení pro publikum. Kontinuální činností v kultuře se rozumí provoz divadel, hudebních klubů, uměleckomanažerských agentur,

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

kulturních center a jiných obdobných zařízení zaměřených na soustavnou činnost v rámci poskytování či zprostředkování kulturních služeb veřejnosti. Jednotlivé kulturní akce by dále měly mít profesionální charakter, tzn., že na nich vystupují či se jich účastní profesionální umělci, kteří se živí daným uměním.“

22. Z ustálené judikatury správních soudů vyplývá, že z odůvodnění rozhodnutí musí být seznatelné, proč správní orgán považuje námitky účastníka za liché, mylné nebo vyvrácené, které skutečnosti vzal za podklad svého rozhodnutí, proč považuje skutečnosti předestřené účastníkem za nerozhodné, nesprávné nebo jinými řádně provedenými důkazy vyvrácené, podle které právní normy rozhodl a jakými úvahami se řídil při hodnocení důkazů.
23. Z odůvodnění konečného rozhodnutí tak musí být patrný především dosavadní průběh a výsledek správního řízení v míře potřebné pro zasazení rozhodnutí o věci do patřičného skutkového a právního kontextu.
24. Pokud jde o obsah pojmu nepřezkoumatelnosti, odkazuje soud na ustálenou judikaturu Nejvyššího správního soudu (srov. např. rozsudky ze dne 29. 7. 2004, č. j. 4 As 5/2003-52, ze dne 18. 10. 2005, č. j. 1 Afs 135/2004-73, č. 787/2006 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 17. 1. 2008, č. j. 5 As 29/2007-64, nebo ze dne 25. 5. 2006, č. j. 2 Afs 154/2005-245, ze dne 27. 2. 2019, č. j. 8 Afs 267/2017-38), ze které se podává, že rozhodnutí je nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů, jestliže není zřejmé, jakými úvahami se soud či správní orgán řídil při naplňování zásady volného hodnocení důkazů či utváření závěru o skutkovém stavu; z jakého důvodu nepovažoval za důvodnou právní argumentaci v žalobě či odvolání nebo vyjádření; proč považoval (žalobní) námitky za liché, mylné nebo vyvrácené, nebo proč subsumoval skutkový stav pod zvolené právní normy.
25. Městský soud konstatuje, že v odůvodnění napadeného rozhodnutí zcela absentuje jakýkoliv popis geneze celého případu, jakož i vylíčení okolností podstatných pro rozhodnutí a jejich zdroj. Není tedy zřejmé, z jakých skutečností správní orgán při svém rozhodování vycházel a z jakých důkazních prostředků je zjistil.
26. Text odůvodnění tak vyjadřuje až finální zhodnocení věci, aniž by však bylo zřejmé, na základě čeho žalovaný k těmto závěrům dospěl. Tvrzení o tom, že „*Žádosti není možné vyhovět, protože nesplňuje podmínky dle bodu č. 4 a následující paragrafy Výzvy č. 2...*“ není nijak vyargumentováno a žalobce jako adresát rozhodnutí se tak nedoví nic o tom, z jakých důvodů a v jakém směru jeho žádost relevantní podmínky nesplňuje. Následný popis toho, co se rozumí *kontinuální činností v kultuře*, pak sám o sobě nic neznamena - pokud tím chtěl žalovaný naznačit, že činnost žalobce nelze pod tuto definici podřadit, pak to měl výslovně konstatovat a následně vyložit, proč si to myslí. V odůvodnění zcela chybí jakékoliv vypořádání se s tvrzeními žalobce, jimiž odůvodnil svou žádost: tato tvrzení nejsou ani zmíněna, žalovaný se k nim nevyjádřil a neuvedl nic o tom, z jakých důvodů je považuje za nesprávná, nepodstatná či nepravdivá.
27. Vzhledem k tomu, že v citovaném odůvodnění zcela absentuje jakýkoliv popis geneze celého případu, vypořádání se s tvrzeními žalobce, jakož i důvody, které vedly správní orgán k vydání napadeného rozhodnutí, včetně odkazu na příslušné právní předpisy, dospěl soud k závěru, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné.

IV.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

28. Na základě shora uvedeného dospěl městský soud k závěru, že žaloba je důvodná a napadené rozhodnutí proto zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení (§ 78 odst. 1 a 4 s. ř. s.).
29. Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn podle ust. § 60 odst. 1 soudního řádu správního, když žalobce měl ve věci úspěch a jeho náklady řízení sestávají jednak ze zaplaceného soudního poplatku z podané žaloby ve výši 3000 Kč a jednak z odměny advokátovi za dva úkony právní služby po 3100 Kč (replika z 10. 3. 2021 do věci nic nového nevnesla), a ze související náhrady hotových výdajů po 300,- Kč podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), v platném znění, zvýšené o sazbu daně z přidané hodnoty. Náhradu v celkové výši 11 228,- Kč je žalovaný povinen zaplatit žalobci do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce Mgr. et Mgr. Michala Boušky, advokáta.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 17. května 2023

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.

JUDr. Slavomír Novák v.r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje J. V.